

Dan Diaconu: Ce ne spun pietrele funerare ale imperiilor despre SUA?

🕒 Acum 16 ore   👁 271 Vizualizari   📖 7 Timp de citire

Ce au în comun Imperiul Spaniol, Ancien régime, Imperiul Otoman și cel Britanic? Imperii care de-a lungul timpului au fost forțe de temut și care, în mod inexplicabil, au devenit irelevante peste noapte. Putem căuta multe echivalențe, dar, în general, vom găsi diferențe majore între toate aceste construcții. Doar că, dacă veți săpa adânc, veți găsi o constantă pe care am putea-o numi „*ucigașul ascuns*” sau „*indicatorul apusului imperiilor*”. Absolut toate aceste imperii, înainte de apusul lor au avut o similaritate stranie: cheltuiala cu dobânzile aferente împrumuturilor a fost mai mare decât bugetul armatei.

Așadar, ceea ce vedem acum în SUA nu este o premieră, ci un pattern istoric pe care ar fi trebuit să-l cunoaștem suficient de bine până acum. Doar că, oameni fiind, tratăm superficial similaritățile istoriei, auto-condamnându-ne la retrăirea consecințelor erorilor trecutului. E o boală nemiloasă pe care mereu o tratăm cu o inexplicabilă ușurință.

De câțva timp urmăresc cu atenție declarațiile lui Jamie Dimon. Pentru cei care nu știu, Jamie este șeful colosului J.P. Morgan. În afara chestiunilor cunoscute, ceea ce multă lume nu știe este că lui Jamie Dimon nu i se găsește înlocuitor, cu toate că se caută unul de ani buni. Omul are o anumită vârstă, se cam cere la pensie, dar nu poate pleca deoarece nu are un urmaș capabil să preia frâiele mega-instituției.

cap, beneficiind de o stranie imunitate. Mă rog, că și-ar fi făcut de cap este percepția noastră. Este foarte posibil ca acțiunile sale să fi fost unele perfect în linie cu politica Imperiului, astfel încât imunitatea să-i fi venit ca efect al ordinelor pe care le-a executat. Sunt chestiuni complexe pe care nu le vom putea afla decât peste mult timp, când se vor desecretiza arhivele. Ceea ce însă e important să înțelegem este că omul e unul de la vârful esențial al Imperiului, astfel încât opiniile sale trebuie ascultate cu atenție. De asemenea, mai trebuie să conștientizăm că trebuie privit puțin în spatele declarațiilor sale întrucât face parte din acea categorie de oameni care nu pot vorbi verzi și uscate, trebuind să-și ascundă mesajele sub aura unui limbaj pozitiv care, de multe ori, acoperă cu un ambalaj fascinant cele mai negre previziuni.

Există două documente din care-mi extrag datele. Primul este scrisoarea către acționari, iar celălalt un interviu-bombă acordat recent WSJ. În viziunea lui Dimon există câteva riscuri existențiale pentru SUA. În primul rând întărirea teribilă a adversarilor Imperiului, dar și polarizarea internă care joacă un rol de destabilizare a SUA. Ambele elemente conduc la efecte negative pentru Imperiu. De asemenea, restrângerea cantitativă(QT-Quantitative Tightening), cea care trage anual peste 900 miliarde de dolari din sistem, e un nivel necunoscut până în prezent(la fel cu, aș spune eu, relaxarea cantitativă a fost una la niveluri nevăzute până acum). Din punct de vedere geopolitic, Dimon vede perfect lucrurile, recunoscând elemente care sunt trecute sub tăcere de politicieni. Înțelege exact consecințele intrării SUA în problema ucraineană, identificând faptul că o victorie a Rusiei este de fapt o victorie asupra NATO în general și asupra SUA în special, element care ar putea reseta sistemul de alianțe la nivel mondial. În ceea ce privește China, Dimon spune că aceasta nu este neutră în ceea ce privește războiul din Ucraina, chestiune cât se poate de falsă. În ciuda tuturor speculațiilor, China nu ajută Rusia în acest război. Dacă ar face-o, balanța ar atârna mult mai abrupt în direcția Rusiei. De altfel, dacă veți privi limpede situația generală, veți constata că însăși Rusia nu vrea să fie ajutată de către China altfel decât prin comerțul normal. Și e limpede de ce: Rusia ar ajunge să depindă într-o măsură inacceptabilă de China.

Revenind la alegațiile lui Dimon, o să remarc poziția sa în ceea ce privește o posibilă confruntare între SUA și China. Acesta spune că SUA se pot confrunta cu China, dar asta „după ce trag adânc aer în piept”. E o formulare care m-a șocat și care, din nou, trebuie înțeleasă ca atare. Desigur, imediat după a revenit sugerând că China are o poziție fragilă, importând peste 11 mld. barili de petrol pe zi, în timp ce SUA își este auto-suficientă. Dar, din nou, a atras atenția asupra dependenței SUA în mai multe domenii cheie de China. Dacă vreți, în ciuda tonului general al discuției, tind să trag concluzia că Dimon consideră meciul cu China ca fiind unul pierzător din start.

De altfel, partea frumoasă vine sub forma unui avertisment interesant. După ce spune că economia americană „dudue”, atrage atenția asupra unui element interesant: în deceniul 7 lucrurile păreau să fie roz, dar după 1973 totul s-a prăbușit. Pentru cei care nu știu, e vorba de criza petrolului începută în '73 și care a adus în prim plan stagflația, probabil cel mai nefast setup economic. La sfârșitul anilor 70, SUA a fost nevoită să renunțe la standardul aur pentru a se putea rebalansa, fapt care poate fi văzut atât ca un sacrificiu, cât și ca o strategie infamă care a condus la banul-aer din prezent. Aducerea în prim plan a anilor 70 nu e întâmplătoare, la fel cum nu e întâmplător și apelul la un sistem de alianțe cu țările în curs de dezvoltare. Aceasta sugerează necesitatea Imperiului de a face sacrificii imense pentru a-si salva pielea la fel cum în anii 70 prin flotabilitate

situația se vede limpede acum când, țări *neinvitate* la masa bogatului (China, Rusia s.a.m.d.), își fac loc cu forța, amenințând că bucatele le aparțin.

Cu alte cuvinte, ceea ce înțeleg din interviul lui Dimon este că e panică la vârful imperiului. Pe de altă parte, nu pot să remarc cum clipul unei fătuci oarecare, pe numele său Anna și cunoscută sub numele de @CreativeChronicles, s-a viralizat instantaneu, punând în derizoriu observația lui Dimon conform căreia „*the consumer is doing well*”. De altfel, genul acesta de reacții de la baza societății e cel care ar trebui să-i sperie pe cei de la vârful imperiului. În ciuda datelor falsificate pe care le tot scot la lumină, realitate este aceea că la bază totul merge greu, din ce în ce mai greu. La fel ca la apusul Imperiului Otoman. Din acest punct de vedere e de înțeles necesitatea banării TikTok întrucât acesta scapă cenzurii, dar și mai important e de înțeles că acțiunea e inutilă întrucât cenzura pierde întotdeauna confruntările istoriei.

Sunt câteva aspecte pe care le voi scoate la lumină înainte de a pune punct articolului de față. După cum s-a văzut, scăderea dobânzii de intervenție nu e posibilă. Aceasta înseamnă creșterea costurilor împrumuturilor pe termen lung, ceea ce va exploda împrumuturile pe termen scurt. Ca să înțelegeți consecința fenomenului, vă voi spune că direcția responsabilă cu Bugetul din Congresul SUA estimează că cheltuielile cu dobânzile vor depăși 1.6 trilioane de dolari în 2034. Doar că, dacă vom lua în considerare deficitul și ratele curente ale dobânzii, vom constata că ceea ce oficialii estimează că se va întâmpla în 2034, de fapt vom vedea la finalul anului curent! Și dacă e să vorbim despre 2036, putem estima că atunci într-adevăr se va întâmpla ceva, anume că datoria SUA va depăși 100 trilioane de dolari. Personal cred că se va întâmpla mai repede, dar nu poți veni cu cifre atât de șocante în piață întrucât opinia publică te aruncă în derizoriu. Asta în ciuda faptului că aceeași pulime inconștientă va fi cea care va trage la jug, înjurându-se pe sine!

Mulți îmi spun că aberez deoarece „*nu conștientizez că SUA are tiparnița pe care o poate pune oricând în funcțiune*”. Sunteți în eroare, dragii ei! Tiparnița funcționează la maxim de ani buni! Nu vă mai auto-păcăliți deoarece e o vorbă pe care mereu o aduc în discuție: *poți păcăli pe oricine și orice pe lumea asta, dar îți va fi imposibil să păcălești matematica*. Rețineți asta!

Autor: Dan Diaconu

Sursa: <https://trenduri.blogspot.com/>

Despre autor

editor